

עפ"ת 46793/05/15 - בנו דוד נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עפ"ת 46793-05-15 דוד נ' מדינת ישראל
ת"ד 5962-05-14
09 יולי 2015

לפני כב' השופט רענן בן-יוסף
המערער
נגד
המשיבה
בנו דוד
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המערער - עו"ד ירון בוכבזה

ב"כ המשיבה - עו"ד זהר דולב

המערער הופיע

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

ביום 08.10.13 בערך בשעה 20:30 המערער נהג מכונית דייהטסו בגבעת שמואל והתקרב לצומת שבין רח' גוש עציון לרח' הציונות. ברח' הציונות התקרב המערער אל עבר מעבר חציה ושם, כך על-פי כתב האישום, פגע ברשלנותו בהולך הרגל, מר רזניקוב יליד 1934, וגרם לו חבלה ממשית וחתך בגבתו.

המערער, בתשובתו לאישום, הכחיש את המיוחס לו וטען שאמנם היה במקום, התרחשה התאונה, אך הוא לא היה מעורב בה, לא פגע בהולך רגל, בוודאי לא התרשל.

בית משפט קמא שמע ראיות ובמקומן הכריע את הדין לחובתו של המערער והרשיעו על-פי העובדות שתוארו לעיל, בעבירות של אי-מתן אפשרות לתת להולך רגל לחצות מעבר חציה בבטחה, בניגוד לתקנה 67(א) לת"ת, ונהיגה בקלות ראש - עבירות לפי סעיפים 62(2) + 38(3) לפקודת התעבורה.

לאחר ששמע טיעונים לעונש גזר בית משפט קמא למערער את עונש פסילת המינימום האפשרית של שלושה חודשים פסילה בפועל, קנס נמוך של 2,000 ₪ ופסילה מותנית של שישה חודשים לשלוש שנים.

בפני ערעור הן על הכרעת הדין והן על גזר הדין.

אומר, בראשיתם של דברים, שעסקין בערעור שיכול לשמש דוגמא לערעורים שבהם מבקש המערער לתקוף קביעות עובדה המבוססות על ממצאי מהימנות, וההלכה היא, כידוע, שאין ערכאת הערעור מתערבת באלה על דרך הכלל, אלא כאשר מתקיים אחד מארבעת יוצאי הדופן שאינם חלים במקרה זה, ואפנה לדוגמא לע"פ 2439/10, **פלוני נ' מדינת ישראל** (06.06.12).

בית משפט קמא בהכרעת דינו נסמך בעיקר על עדותו של עד ניטראלי שאיננו צד להליך, אינו מכיר את המערער ולא את הנפגע, הוא עד תביעה שעל דרך מקרה היה במקום ואמר, כאמור בעמ' 17 לפרוט' הכרעת הדין "**...הגיע רכב מצד שמאל, פנה שמאלה ל תוך רחוב חד-סטרי. הוא פגע באדם המבוגר...**".

בנוסף, קבע בית משפט קמא לגבי עד זה "**יש להדגיש, כי עדות עד הראייה מהימנה עליי...**", כך גם אמר בית משפט קמא ביחס לעדות המערער ולעדויות אשתו, שהייתה עדת תביעה גם כן.

על סמך הראיות הללו, תוך שבית משפט קמא דוחה את גרסתו של המערער, קבע בית משפט נכונה כי המערער, מחמת חוסר זהירותו, לא האט את מהירות הנסיעה בהתקרבו למעבר החציה, לא נסע במהירות סבירה עובר להתקרבותו לאותו מעבר חציה, ובשם רשלנותו זו פגע בנפגע.

ב"כ המערער, בערעורו, יוצא חוצץ נגד אותם קביעות עובדה וממצאי מהימנות של בית משפט קמא, מפנה למחדלי חקירה ולפגמים נוספים שהוא מוצא בקביעותיו של בית משפט קמא, ואין בכל אלה במקרה הנוכחי כדי להצדיק התערבות בהכרעת הדין.

באשר לעונש, העונש שהוטל על המערער, בנסיבות, גם אם מדובר בנהג ותיק ללא עבר תעבורתי מכביד כלל ועיקר ובנסיבותיו האישיות, איננו מכביד, בוודאי שאין מדובר בעונש מוטעה מסוג העונשים שערכאת הערעור רשאית להתערב בהם על-פי פסיקתו של בית המשפט העליון.

הערעור, על כל חלקיו, נדחה.

המערער יפקיד את רישיונו במזכירות בית המשפט לתעבורה בתל-אביב יפו לכל המאוחר ביום 16.08.15.

ניתן והודע היום, כ"ב תמוז התשע"ה,
09/07/2015, במעמד הנוכחים.
רענן בן-יוסף, שופט

הוקלד על ידינו פרדויד